

Missions-Nyt

56. årgang nr. 2 – Sommer 2014

Missions-Nyt Missionsfonden af 4/5 1964

56. årgang, nr. 2 - Sommer 2014

Ansvarshavende udgiver:

Missionsfonden af 4/5 1964

Harpevej 14

DK-3650 Ølstykke

Telefon 47174040

missionsfonden@gmail.com

www.missionsfonden.dk

Giro 613-9450

Bank 9570-0006139450

ISSN: 0903 2312

Oplag: 3.500 stk.

Redaktion og layout:

Svend Lohse

Tryk:

Trykkeriet Friheden ApS, Thisted

Missions-Nyt udkommer 4 gange om året og sendes gratis til fondens brugere og alle, som måtte ønske det

Missionsfonden foretager en overordnet vurdering af det indkomne materiale til hvert enkelt blad. Artiklernes indhold, udtrykte holdninger og formuleringer er på skribenternes eget ansvar

Missionsfondens bestyrelse:

Elly Lohse Bruun (e.bruun@mail.dk)

Fagotvej 13 A

2730 Herlev, Tlf: 44917009

Lis Christensen (lis@lissig.dk)

Vodroffs Tværgade 4, st.th.

1909 Frederiksberg C, Tlf. 91988784

Kenneth Kühn (kenneth@nkmetropol.dk)

Bendstrupvej 5

2650 Hvidovre, Tlf. 36770798

Annelise Matina Larsen (mafl@live.dk)

Gultentorpvej 81, Nøvling

9230 Svenstrup J, Tlf. 98314643

Christian Petersen (ec@heaven.dk)

Sandholtvej 4

2650 Hvidovre, Tlf. 36770688

Gardar Ragnarsson (gardar@mail.dk)

Lemkær 4, Kirke-Hørup

6470 Sydals, Tlf. 74416092

Administration og regnskab:

Svend Lohse

Harpevej 14, 3650 Ølstykke

Forsidebillede:

Skolebørn i Kenya i 90'erne!

Indhold

- 3 **Leder: 50 års jubilæum** af Elly Bruun
- 4 **Irland** af Agnete og Tony Simpson
- 6 **50 års jubilæum i Cork, Irland** af Annelise Matina Larsen
- 8 **Filippinerne** af Abby og Peter Capili Hansen
- 10 **Kenya** af Susanne og Leif Madsen
- 14 **Brasilien** af Kirsten Solveig Pinheiro
- 16 **Rumænien** af Karsten Møller
- 17 **Hilsener til Missionsfonden**
- 19 **Missionsfonden har støttet mission i 50 år!**
- 20 **50 år i missionens tjeneste** af Karl Kühn
- 21 **Kenya** af Birgitte og Søren Pedersen
- 23 **Sydafrika** af Karen og Peter Stochholm
- 25 **Indien** af Peter Christensen
- 28 **Grønland** af Ulla og John Østergaard Nielsen
- 33 **Missionshjørnet 'Omide Zendegi'** af Kenneth Kühn
- 35 **Missionsadresser**

Leder

af Elly Bruun

50 års jubilæum

Det er her i 2014 50 år siden at Missionsfonden blev stiftet. Stifterne og fondens første bestyrelse var syv ansvarlige ledere fra Den Danske Pinsevækkelse, initiativtager var administrator Otto Lohse.

Den første opgave blev at overtage udgivelsen af bladet Missions-Nyt. Bladet var startet i 1959, idet nogle missionærer ønskede at deres 'rundbreve' skulle nå videre ud, end blot til deres støttekredse, for at søge forbøn og støtte til missionsopgaverne. Rent økonomisk startede bladet med et mindre bidrag fra missionærene selv ved udgivelse. – Dette kunne ikke klare sagen på lang sigt, hvorfor Missionsfonden overtog ansvaret, og bladet har i alle årene været sendt - og kan stadig sendes - gratis til dem, der ønsker det.

Missionsfonden af 4. maj 1964 startede ganske beskedent med det hovedmål at være et hjælpeorgan for både ydremission og hjemmemission, og havde udelukkende den funktion og det rent praktiske formål at virke formidlende og fremmende for evangelisk missionsarbejde. Gud har i de 50 år velsignet rigt, og fonden har i dag fået et betydeligt større omfang.

I sangbogen 'Evangelietoner' findes en sang, som begynder sådan: "Arbejd, thi nat-ten kommer." Der ligger en gribende og indtrængende appel i denne sang, som stimulerer den kristnes nidkærhed og foretagsomhed til missionsopgaver. I den første menigheds tid virkede Helligånden stærkt, og vi tror, at Han kan virke i samme grad og med den samme magt nu i tidsalderens afslutning.

Derfor, kære læser, lad os være ivrige for at blive brugt i Herrens tjeneste. Han kan sende os til nødstedte sjæle og samtidig udruste os til opgaven. Måske er opgaven kærlige ord, måske er det økonomisk hjælp, måske er det at stride i bønner for at kalde livet tilbage hos åndeligt døende. Det gælder både her hjemme og på missionsmarken.

Vi takker i dag venner i alle kredse, og ikke mindst Missions-Nyts læsere, for velvilje og støtte, og vi hilser velkommen til fortsat og udvidet samarbejde om evangeliske aktiviteter.

På Missionsfondens vegne
Elly Bruun.

Irland

af Agnete og Tony Simpson

Det er indhøstningstid blandt de rejsende folk her i Cork. Evangeliet har bredt sig næsten som en løbeild blandt visse familier.

Det begyndte i Cork i juni sidste år. Vi havde igen besøg af vores franske sigøjnervenner, som så trofast har virket her med gentagne besøg i over 7 år, så at sige uden at se frugt. Denne gang havde de endelig fået en del af de kristne sigøjnere fra England til at komme og hjælpe til. Siden den tid har vi haft gentagne kampagner med dem hér med få ugers mellemrum.

Pastor Kevin med sin familie

Pastor Kevin fra den kristne sigøjnerbevægelse i England har været her i Cork siden august for særligt at tage sig af de rejsende folk. Han og hans familie er til velsignelse i kirken. De behøver vores forbøn, da de arbejder under meget vanskelige forhold - og stor modstand fra fjenden.

Hver uge har Kevin et ekstra møde, særligt for de rejsende i Cork - og vi er med og hjælper til. Her kommer der også nogle fra

andre byer indenfor en radius af 40-80 km. For kun nogle uger siden kom der nogen fra hovedstaden Dublin, 250 km. herfra. De var på familiebesøg og blev frelst hér og er kommer her meget siden.

Fire generationer i kirken i Cork.

Rose (3. th. bagest) er mor, bedstemor og oldemor til de andre her. Men dette er ikke hele familien. Der er en halv snes stykker mere, svigerfamilie medregnet - men uden at tælle de helt små børn. Alle har overgivet sig til Gud indenfor de sidste 9 måneder

Nu har Kevin lige begyndt at tage til Dublin én gang om ugen med en minibus fuld af folk her fra for at have møde for rejsende folk i Dublin. I sidste uge var der fuldt hus.

Det er dog ikke antallet af folk, det kommer an på, men dét der sker i hjerter og liv. Og vi ser, at Gud virker også med dét. Evangeliet har forvandlende kraft.

Ja, høsten er en glæde på trods af vanskeligheder. I høsttiden er der andre ting, som kommer i anden række - som alle landboere ved! Det er en travl tid, og somme tider har vi lidt svært ved at følge med, men Herren hjælper.

Cork er den næststørste by i landet. Hver lørdag har vi evangelisation i byens centrum. Evangeliet bliver forkyndt og hundredevis af traktater delt ud - og det er kun sjældent de

bliver smidt væk. Tony skriver en ny traktat 2-3 gange om året.

Agnete uddeler traktater i Cork centrum

Vi søger stadigvæk en ejendom til kirken. Alt trækker i langdrag på det næsten helt utrolige. Vi er dog taknemmelig for den store velvilje fra de steder, vi bruger til vores møder, en sportshal samt en skolehal, der tilhører den presbyterianske kirke.

Tony med Gus og hans bror Francy. Gus th. har være omvendt siden juni 2013 og har ikke vaklet i sit kristne liv siden. Hans bror her er kun nyligt blevet en kristen. Gus vidnede for ham - samt de mange andre søskende og familie. For 40 år siden plejede vi at besøge deres bedsteforældre!

Kvinden med barnet var alvorligt syg og behøvede en livsvigtig operation. En af de afrikanske søstre her i Cork hørte om det og tømte øjeblikkeligt sin pung, så Alberto kunne sende 900 kroner til operationen. Kvinden er i live og rask nu. Der er ingen i Kimwenza der har penge til den slags!

Congo

Vores bror Alberto ser hen til sit næste besøg i Kimwenza i sommer. Han har endnu nogle uger, før han skal afsted og være der i 4 uger i juni og juli. Han forbereder sig konstant, særligt i bøn. Der er også forkyndelse og bibelundervisning, som skal forberedes - for ikke at tale om de mange praktiske ting han skal tage sig af.

Tak for forbøn, Tony og Agnete

Projekt 5076 i Missionsfonden

Projekt 5076 Congo Jubilæumsprojekt 1 □

GUD GAV KALDET, GUD ER TROFAST, OG HANS NÅDE ER NY HVER MORGEN
AGNETE OG TONY SIMPSON
HAR ARBEJDET 50 ÅR I CORK, IRLAND SOM MISSIONÆRER

Agnete og Tony mødtes på en bibelskole i England. Agnete bar på et kald til Irland og uafhængigt af hinanden gav Gud også kaldet til Tony. De blev gift og rejste sammen til Cork i Irland. De rejste på Guds kald, hans trofasthed og nåde. De blev bakket op og støttet af Pinsekirken i Ålborg.

5 unge og ældre venner siger dette om og TIL dem i anledning af deres 50 års jubilæum:

"De er friske!! De stadig er i fuld vigør, skriver bøger og får dem oversat, så de kan bruge det som undervisning i Congo, hvor de er med til at bygge en menighed op. Jo jeg ved godt at de ikke er helt friske på fysikken, men det er friskt af dem, alt det de gør....."

"Deres vidnesbyrd er ufattelig beundringsværdigt. De kom til et katolsk område med fattigdom og åndeligt mørke. De havde friluftsmøder, hvor de sang og forkyndte evangeliet til frelse og forvandling. De oplevede, at der blev smidt tomater efter dem....."

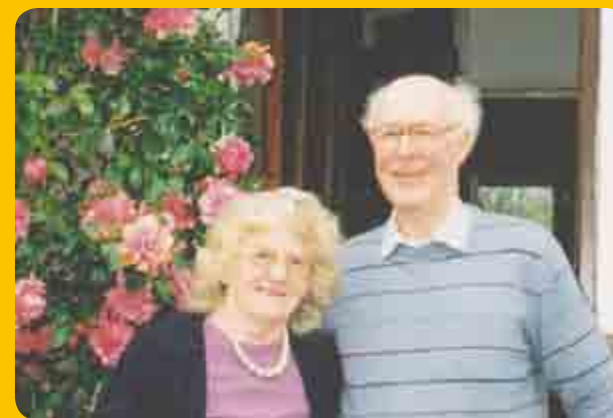
"De er utrættelige, trofaste, uforlignelige. De samlede voksne og børn i deres hjem, hjalp de fattige, gav den enkelte opmærksomhed, og blev ved at forkynde evangeliet. I de første 10 år var der ikke mange synlige resultater. De var vedholdende i tro og guds frygt, de gav aldrig op. De havde kaldet fra Gud. De har stået ved kaldet, og gjorde det, han sagde, de skulle. De har gennem årene virket med stor nidkærhed, de har tjent landet, 'De Rejsende' og indvandrerne med opofrende kærlighed og Gud har virket med sin velsignelse....."

"De mødte 'De Rejsende' og så deres behov for at lære at læse. De brugte Johannes Evangeliet som undervisningsmateriale. Det blev optaget på film og lagt på VHS og senere DVD bånd. Tony og Agnete skiftedes til at undervise i lyd og bogstaver og samtidig fik de det klare evangelium om frelsen i Jesus ud til 'De Rejsende'. Efter 3½ dag kunne de læse kristne ord som retfærdighed og opstandelse. Udenpå deres menighed var der et stort skilt malet henover hele facaden "Jesus heler brudte og knuste hjerter" - og det er deres tjeneste og kald at formidle, at hos JESUS ER DER FRELSE OG FORVANDLING"

"Agnete og Tony har udvist offervilje og trofasthed. De er dedikeret til tjenesten med helhjertethed og de er dygtige til at forkynde og give bibelundervisning. De er mennesker, som ikke klager, de har levet under små kår og alligevel været taknemmelige og altid glade, når jeg har mødt dem i Danmark"

50 år er gået og i det sidste år har der været en vækkelse især blandt 'De Rejsende'. Der er en frugt af så mange års arbejde. Der er en høst blandt de mennesker, som Agnete og Tony har forkyndt for i starten af deres missionærtid. Det er i deres slægter og klaner, der er vækkelse i 2. og 3. generation. Det er forunderligt, at de får lov til at se høsten af Guds Kald, hans trofasthed og nåde i virksomhed. Lige nu her i maj måned breder vækkelsen sig som en løbeild. 'De Rejsende', der bliver frelst i Cork besøger slægtninge i Dublin, og fra menigheden i Cork er der nu sendt forkyndere til Dublin. Der er vidnesbyrd om et overhoved i en bestemt klan, der er blevet frelst OG forvandlet. Han har ikke drukket, øvet vold eller stjålet i butikker i 9 måneder nu. Han har fået et hæderligt arbejde. Det kan mærkes i hele klanen og forvandlingen skaber nyt håb for fremtiden for de enkelte medlemmer og for de unge, der ellers vokser op i druk, vold og tyveri.

I den almindelige irske befolkning er der endnu ikke den store vækkelse, men Gud virker. Der skal blive en stor høst i Cork og hele Irland. Evangeliet forkyndes. Mennesker bliver frelst og forvandlet. Gud griber ind og Agnete og Tony er begejstrede over at de ikke er blevet "lagt på hylden", men de får lov at være med af Guds nåde. og som Agnete slutter denne telefonsamtale: " Der er SÅ mange folk at elske, at se det enkelte menneske gå fra mørke til lys, det er fantastisk!"

Vi fra Danmark vil ønske Jer stort tillykke med 50 års jubilæet og må Gud give Jer styrke og kraft til fortsat at være med i tjenesten for ham. Sit kald fortryder han ikke. Han er trofast og giver nåde til hver ny dag og i årene fremover. Tak, fordi I stadig er trofaste og udholdende.

Kærlig hilsen på egne og Missionsfondens vegne
Annelise Matina Larsen

Filippinerne

af Peter og Abby Capili Hansen

Her er lidt nyheder fra vores mission på Filippinerne. Vi har haft rigtig travlt i de sidste mange måneder og mange er blevet hjulpet og velsignet igennem vores nødhjælp og evangeliske missionsarbejde i provinserne Cebu, Leyte og Cavite. Vores arbejde i det sydlige Leyte er blevet mere etableret og vores daglige ledere dér, Crisologa og Ferdinand gør et stort arbejde, men der er selvfølgelig udfordringer. Tak om I vil bede for vores projekt i det sydlige Leyte, at vores arbejde dér vil forandre mange liv.

Vi uddeler altid ris ved vores møder på Filippinerne

Siden sidste nyhedsbrev har vi haft mange forskellige fremstød med møder hvor vi prædikede Guds ord og delte ris ud til tusindvis af mennesker. En søndag var vi en by som hedder Trece Martirez. Her havde vi et fremstød med en ny kirkeplantning sammen med Pastor Edwind. Vi skulle have et møde for mere end hundrede børn i en åben sports-hal. Op til dette fremstød havde Peter fået en kæmpe tandbyld og tandpine! Vi nægtede at aflyse, og han spise noget smertestillende, selvom det ikke hjalp meget. Peter skulle prædike og det gjorde han! Kort men godt! Han fik lidt hjælp fra Crisologa Capili, Pastor Joey og lovsangsteamet fra en Meto-

distkirke, som gjorde det fantastisk. Bagefter delte vi skolemapper ud med forskellige skolemateriale. Børnene var meget glade og lederne taknemlige for vores hjælp med deres kirkeplanning.

En uge efter havde vi et stor evangelisk kampagne i 'Church by The Highway' (CBTH) i Bacoor. Her havde kirken inviteret mange hundrede fattige til et møde på en åben plads foran kirken. Vi prædikede evangeliet, og bagefter bad vi for mange! Til sidst delte vi risposer ud til alle fremmødte. Vi har før haft nogle arrangementer med denne kirke, og i fremtiden vil vi også samarbejde med dem. Kirken ligger meget tæt på, hvor vi bor på Filippinerne.

Peter prædiker ved kampagnen i Bacoor

Efter dette arrangement tog vi til General Trias, hvor vi havde et stor evangelistisk møde i en Pinsekirke. Kirke var tætpakket med hundredevis af mennesker. Der var en fantastisk lovsang og Peter prædikede et

radikalt budskab om at følge Jesus. Hundredevis af mennesker ønskede forbøn efter mødet og mange oplevede Guds kraft og nærvær. Efter mødet uddelte vi risposer til mødedeltagerne. Vi aftalte med pastoren af kirken, at vi ville komme tilbage og have flere møder med dem.

Evangelisk møde i en pinsekirke

vi blev fornyligt igen inviteret til at tale til en søndagsgudstjeneste i CBTH, hvor vi før havde haft et stort møde. Peter talte ved den første gudstjeneste og kirken var også her tætpakket med 300-400 mennesker. Man blev nødt til at stille ekstra stole op. Peter har prædikeret i denne kirke adskillige gange, og også denne gang var der en fantastisk stemning. Han prædikede om de sidste tider og de forskellige bibelprofetier, der handler om de sidste tider før Jesus genkomst, hvilket altid er et meget spændende tema.

Risposer til hundredevis af mennesker

Peter taler ved et børnemøde i Cavite

Og der sker mange ting i verden, som peger henimod, at vi lever i disse sidste tider, og vi må sørge for, at vi er parate og ved, hvornår endetidstegnene er her. At læse i biblen og være i Guds nær igennem bøn og lovsang er det vigtigste, vi kan gøre.

I den kommende tid vil vi forberede flere missionsfremstød på Filippinerne. Vi vil forsætte med at arbejde med vores lokale samarbejdspartnere på Filippinerne. Du er også vores missionspartner på missionsmarken. Uden alt den hjælp, vi har fået til vores mission, ville det ikke være muligt at blive ved med at så Guds ord og evangeliet om Jesus Kristus blandt tusindvis af mennesker på Filippinerne. Vi planter Guds ord i deres hjerter og mætter deres munde. Det er vores vision. Vi vil altid prædike evangeliet og dele mad ud. De to går hånd i hånd, når vi har missionsfremstød. Angel

Relief's fundament er baseret på Guds ord og bibelske værdier, og vores mission er at se mennesker forvandlet igennem Guds kærlighed og kraft.

Peter og Abby Capili Hansen,
Angel Relief

Projekt 5972 i Missionsfonden

Kenya

af Susanne og Leif Madsen

Vi vil hermed give med nogle beretninger og vidnesbyrd om hvad nogle af de midler, som vi igennem årenes løb har modtaget fra Missionsfonden har været med til at udrette.

Familien Madsen i 2004

Vi har været missionærer i Kenya siden januar 1994. Altså er det over 20 år siden vi rejste til Kenya med vore 5 børn, som nu alle er voksne. Den ældste bor i Sydafrika og den yngste i Indien. De andre 3 bor i Danmark og vi har 4 børnebørn. Vi har oplevet Guds enorme trofasthed og velsignelse over arbejdet og ved Guds hjælp og igennem støtte fra mange mennesker heriblandt Missionsfonden, er arbejdet vokset fra år til år.

Gadebørnsarbejdet her i Nakuru startede for godt og vel 18 år siden under et træ på kirkeens grund med søndagsskoleundervisning og et måltid mad. I dag hjælper New Life Africa International cirka 800 fattige børn og unge med uddannelse. Fordelt på følgende uddannelser: 450 i folkeskolen, 170 i børne-

haveklasser, 61 i gymnasiet, 30 på Colleges, 15 på Universiteter, 30 på syskole, 50 børn unge og voksne i voksenskole, og 100 af børnene bor på børnehjemmene. Alt dette kan kun lade sig gøre ved Guds hjælp og fordi mennesker er villige til at støtte.

En af de første lim-sniffende gadebørn vi hjalp

Bespising af børnene i starten

I 2003 startede vi med at hjælpe piger, som har det meget svært og har brug for et sted være og opleve omsorg. Og fra 2005 til 2007 følte vi, at Gud ledte os til at bygge et nyt stort 2 etages hus til fattige hjemløse og forældreløse piger, som har stor brug for hjælp. Det tog os cirka 3 år, at samle penge ind og bygge huset. Det var en stor opmuntring for os at Missionsfonden også gik ind og

hjalp med et beløb, og til sidst lykkedes det i december 2007 at færdiggøre byggeriet, så pigerne kunne flytte ind og holde jul i det nye pigehus.

Pigehuset kan rumme ca. 60 piger, som bor på 8-mands værelser og har opholdsstue, toiletter og baderum ovenpå og nedenunder køkken, spisesstue og toiletter. Samtidig er der også kontorer i ca. halvdelen af nederste etage, som fungerer som administration for vores projekter.

Igennem årene har mange små og store piger, som følte at alt var håbløst, oplevet, at få nyt håb for fremtiden og lært Guds kærlighed at kende i deres liv. Mange af de piger, som har boet i pigehuset, er nu voksne og har fået uddannelse og klarer sig selv. Flere har stiftet familie og klarer sig godt i samfundet og kommer trofast i kirken. Vi har haft flere samlinger for tidligere børn fra børnehjemmet, og det er en stor opmuntring og inspiration at se, hvordan de er vokset op til sunde og stabile unge mennesker, som kan være med til at yde noget i samfundet og i Guds rige.

Vi lærte Samuel at kende i 1994, det første år vi var i Kenya. Samuel, som var den ældste af 4 søskende havde kort for inden mistet sin far, som var død på grund af sygdom. Samuel følte kald til at tjene Gud

og tog på en kortvarig bibelskole i Eldoret og blev derefter præst i en lille kirke i Nakuru. En dag kom han og fortalte os at han havde fået kald til at blive missionær i Colombia i Sydamerika, men han ville gerne låne et atlas for at se, hvor det lå henne. Han blev forbavset over at se, hvor langt væk det var fra Nakuru og sagde: "Det bliver dyrt at rejse derover". Vi opmuntrede ham med, at i Guds time kan Han gøre det muligt.

Nu tog Samuel og hans hustru Mary begge på en 3 årig bibelskole i Eldoret og derefter blev de præstepar i en større kirke og kom til sidst til at undervise på en bibelskole i Tanzania.

En dag kom de til os og fortalte at nu troede de at tiden var ved at være inde hvor de skulle rejse til Sydamerika og at tingene var ved at lægge sig tilrette. Men de havde ingen penge til billetter, så det så ret umuligt ud.

Vi søgte Missionsfonden om penge til billetter og lidt til etableringen i Sydamerika. Derigennem blev det i 2006 muligt for Mary og Samuel sammen med deres 2 børn at rejse til Ecuador, hvor de har gået på sprogskole og missionskole.

Mary og Samuel med børnene

fortsættes på næste side

I 2012 var de for første gang en tur hjemme i Kenya igen og besøge deres venner og familie. Denne rejse blev endnu dyrere, for nu havde de 3 børn, og de skulle have returbilletter. Igen søgte vi Missionsfonden om hjælp til rejsen, da det ellers ville være umuligt for dem at rejse pengene.

Børnene i de gamle klasseværelser

I dag står Mary og Samuel i et stort og voksende arbejde i Ecuador, hvor de har startet en kirke og Samuel er regelmæssigt på kristent TV, som når helt ind i Colombia. Igennem Missionsfondens økonomiske hjælp er denne dejlige familie med til at nå mange mennesker for Jesus i Sydamerika.

I 2012 oplevede vi også en længerevarende økonomisk krise i arbejdet. Vi søgte derfor Missionsfonden om økonomisk hjælp og de var med til at løfte økonomien, og i resten af året gjorde Gud mange mirakler, så vi kom ud af året uden underskud.

I 2013 besluttede vi at vi ikke længere kunne bruge de åbne skolestuer og gik i gang med at bygge en ny skole. Det var en stor udfordring at samle penge ind til byggeriet. Derudover blev det fra myndighedernes side påkrævet at vi skulle bygge nye toiletter.

Vi søgte Missionsfonden om hjælp og nu er både toiletter og skolen i brug til glæde for 400 skolebørn og mange lærere. Børn som eller ikke ville have mulighed for at få uddannelse, da de kommer fra de mest fattige hjem, kan nu være stolte af at gå på en af de fineste skoler i byen. Igen kan vi takke Missionsfonden for deres store hjælp.

Vores første primitive 'skolestuer'

Du kan også læse bladet Missions-Nyt på
[**www.missionsfonden.dk**](http://www.missionsfonden.dk)

Den nye skolebygning med eleverne samlet foran og på balkonerne

Gud giver os til stadighed mange tanker og visioner for arbejdet i fremtiden:

1. Vi tror at det næste nye store projekt bliver et nyt hus til drengene, da de har boet under trange og dårlige forhold i mange år.
2. Vi tror at vi skal udvide arbejdet ved siden af Nakurus losseplads, hvor mange mennesker lever og overlever af det affald de samler op.
3. For tiden har vi en børnehaveskole med tre klasser, men vi ønsker at kunne hjælpe endnu flere børn fra dette område til en ordentlig skolegang.
4. Vi ønsker også at kunne gøre endnu mere for de meget fattige mødre og bedstemødre og hjælpe dem med træning i forskellige praktiske ting, samt læsning og skrivning, da mange stadig er analfabeter.

Lossepladsen er livsgrundlag for mange

Susanne med en bedstemor ved dennes hus på lossepladsen

Kærlig hilsen,
 Susanne og Leif Madsen

Projekt **5005** i Missionsfonden

□

Brasilien

af Kirsten Solveig Pinheiro

Ja, lige en lille hilsen fra Brasilien, der ikke kun kommer til at handle om fodbold og VM, men når dette blad kommer i postkassen, ja, så er VM måske allerede i gang, og hele verdens blik bliver på en speciel måde, i hvert fald for nogle uger, rettet mod Brasilien er ikke bare kontrasternes land, men desværre også et voldeligt land, en realitet, som ikke bare lige kan skjules, selv om der sættes meget på turisme!

Der er fortsat kæmpestore sociale problemer, uden nogen lette hurtige løsninger, men mange kirker har specielle bedekampanjer og også nogle sociale initiativer, dog langtfra i målestok med behovene.

Kirsten foran det nye rehabiliteringshus

Vi har, efter nogle måneders pause, genindviet et såkaldt terapeutisk fælleskab til rehabilitering af mandlige misbrugere, i et lejet hus få kilometer fra, hvor vi bor. Vi erkender, at det er et meget krævende arbejde, og det er svært at finde kvalificerede og modne na-

tionale medarbejdere med mod til at hjælpe i et sådant arbejde. Midt i den opskuede fodboldstemning, er Guds folk er i forvening til, at noget skal ske.

Muren omkring rehabiliteringshjemmet

Der vil være evangeliske initiativer under VM, dog udenfor selve stadion områderne, øget bevidstgørelse og indsats for at forhindre seksuelt misbrug og menneskehandel, noget der let kan følge i kølvandet på sportsbegivenheden.

Det er en kæmpeudfordring for dem, der er kommet til tro i kirkerne, især indenfor de sidste årtier, at være sande vidner, og have integritet på alle områder.

I Esajas 33 vers 13, 14, 15 står der: "Alle lande, både nær og fjern, skal høre om, hvad jeg har gjort og anerkende min magt. Synderne i Jerusalem skal ryste af skræk, de gudløse råbe i rædsel. Hvem kan holde stand overfor Herrens fortærende og evige ild? Det kan kun

de, som handler ret og taler sandt, som nægter at udnytte og bedrage andre, som ikke tager imod bestikkelse, som nægter at lytte til planer om mord, og som overvinder fristelsen til at handle ondt"

Vores appel som missionærer er her, midt i den megen fokus i medierne i forbindelse

med sportsbegivenheden: Bed specielt for Brasilien, og tak for bøn for vores og vores medarbejders fortsatte mod og beskyttelse, for arbejde på det sociale område indebærer klart risici, og for de nødvendige økonomiske midler, så vi kan involvere flere og nå længere ud.

Vi fortsætter også det mere forebyggende arbejde iblandt den opvoksende generation, og vi har lige fejret mors dag, for mødre til børnene i vores skolestøttede program 'Den Udvalgte Generation', og vi arbejder hårdt på at få et nyt og større skolelokale klar til brug, dog har vi indtil videre manglet midler til færdiggørelsen.

Besøg af Danmarks Radios Kim Bildsøe i forbindelse med en DR-optagelse af vores arbejde

Forestilling på Broadway i Canoa Quebrada i påsken for publikum til børneprogram

I påsken var vi med et kreativt team på 23, i alderen fra 13 til 78 år ved et meget besøgt strandområde, Canoa Quebrada, på evangelisationsfremstød i samarbejde med en lokal kirke. Canoa Quebrada er et område, som er meget tungt i den åndelige verden og har meget brug for Guds forvandlende indgreb i menneskers liv.

Kirsten Solveig Pinheiro

Projekt 5630 i Missionsfonden

Rumænien

42 menigheder i 42 fængsler inden 2018
Af Karsten Møller

"IF YOU CAN DREAM IT - YOU CAN DO IT"
Dette citat af Walt Disney, er et af mine ynglingscitater!

Da fængselsmissionen 'Resque' i Rumænien startede for mere end 20 år siden, tror jeg ikke at der var nogle af os, som havde turde drømme om, at arbejdet ville udvikle sig til det, det er i dag.

Vi startede med at besøge et fængsel i byen Aiud tilbage i 1992, det er det ældste fængsel i Rumænien og rent faktisk er det det fængsel som kommunisterne blandt andet brugte til at fængsle kristne og politiske modstandere i. Vi har ved Guds store nåde, fået lov til at se hundredevis af mænd og kvinder give deres liv til Jesus og er blevet efterfølgere af Ham.

Hvis man spørger personalet i fængslet, vil de kunne berette om af antallet af selvmordsforsøg, flugtforsøg og uro i cellerne er faldet dramatisk efter at vi har fået lov til at prædike evangeliet, samt at arbejde mere systematisk med bibelundervisning og forskellige terapeutiske tilbud.

Disse gode nyheder er nået hele vejen til Justitsministeriet i Bukarest, som har givet os tilladelse til at besøge og starte vores arbejde i alle fængsler i Rumænien.

Det er her drømmen starter. Vores drøm er at plante en menighed i hver eneste fængsel i Rumænien, der er 42 af slagsen – vi drømmer om at plante 42 menigheder inden 2018 – vi startede i sommeren 2013 og indtil videre er der plantet 5.

Vores strategi er at finde og identificere sunde og stærke menigheder i de forskellige byer, hvor der findes fængsler. Vi træner og udruster de mænd og kvinder, som ønsker at indgå i missionen, vi stiller vores know-how til rådighed, samt føre den fornødne supervision og sparring med dem.

'Rescue' i Rumænien tæller i dag 5 lønede medarbejdere samt ca. 150 frivillige fra alle mulige forskellige kirker, lige fra den Ortodokse Kirke til Pinsekirken. Mænd og kvinder som har lagt kirkeskel og teologiske uenigheder på hylden, for at nå mennesker med evangeliet. Jeg vil gerne udfordre dig til at drømme sammen med os!
Vær med til at bede for arbejdet.
Karsten Møller

Projekt **5163** i Missionsfonden, øremærket:
'Resque, Rumænien'

□

Hilsener til Missionsfonden i anledning af 50 års jubilæet

TANZANIA

Hjertelig tillykke med jeres 50 års jubilæum, det lyder jo helt fantastisk, at I kan fejre så mange år. Gud er god og I har gjort et fantastisk stykke arbejde for os missionærer gennem alle årene.

Kærlig hilsen fra Tabitha og Torkild Jensen, Tanzania

□

PARAGUAY

Vi kan kun ønske Missionsfonden hjertelig tillykke med de 50, og samtidig takke Herren for at fonden eksisterer og er til så STOR glæde for så mange. Vi takker for Missions-Nyt, fordi vi dér har mulighed for at læse om missionsmarkerne andre steder, og vi takker Missionsfonden for alle de gange, de har hjulpet missionærerne med så mange forskellige ting. Jeg tror at vi alle kan sige, at vi er blevet meget velsignet.

Tusinde TAK til alle jer som arbejder med Missionsfonden og Tusinde TAK til alle som så trofast igennem årene har ofret til denne sag. Jeg tror og ved, at de vil blive velsignet, fordi de har været med til at velsigne andre.

Kærlige hilsener fra os alle her

Mariana, Pablino, Esteban og Lise-Lotte Laniec, Paraguay

□

PERU

Rigtig hjertelig tillykke med den runde dag! Visioner født i Guds hjerte, lever og bærer frugt, mest af alt de visioner, som bringer LIVET til andre mennesker. Det er gennem det, som vi hører, at troen bliver født af. Mennesker hører i Danmark og troen vækkes, og fordi de hører og giver, fordi de har fået oplysninger, som når hjertet, så er der mennesker, som hører og modtager ud over hele jorden! Det er fantastisk. Uden at høre, sker der ikke noget... Missionsfonden og bladet Missions Nyt er netop skabt til dette!

Her fra Peru vores tak for støtte gennem årene. Ikke mindst for forbøn, som er det vigtigste for at mennesker kan åbne deres hjerter! Missionsfonden støttede en piges teologiske studier igennem tre år inkluderet logi og mad, så hendes tjeneste går tilbage til de glade givere. Vi modtog også til et lydanlæg og i øjeblikket en månedlig støtte.

Gennem 30 år er der bygget en tillid op, og opbyggelse af pastorfamilier fra alle samfundslag vil altid være en hjertesag for os, for hvem er der, når de trænger til hjælp og har problemer? Guds kald til at vise kærlighed er hjørnestenen i arbejdet, og kærlighed vises på mange måder!

Må Jesus rigt velsigne jer alle!

Felipe og Helmi Castro, Peru

□

Missionsfonden

kunne den 4. maj 2014 fejre

50 års jubilæum!

I andet kvartalsudgivelse af bladet 'Missions-nyt' i 1964 kunne man læse en artikel af bladets daværende redaktør Otto Lohse med overskriften "Missions-nyt i tiden fremover", som vi her gengiver en del af:

„Missions-nyt”

I tiden fremover

”.....Sagen har fået sin løsning på den måde, at jeg ved henvendelse til seks af vækkelsens ansvarlige brødre fik deres tilsagn om sammen med mig at forestå udgivelsen af 'Missions-nyt'. Det var i første hånd et spørgsmål om udgiveransvar for bladet, men drøftelserne derom

åbnede mulighed for samtidig at realisere en tanke, som allerede blev omtalt på Pinse-vækkelsens landsbrødreuge i København i 1958, hvor undertegnede redegjorde for det forehavende, som dengang fremtrådte som 'Missionsfonden af 1958'. Dette var i praksis en lille hjælpekasse, der ganske beskedent ydede nogen støtte til missionsformål.

Den grundlæggende tanke heri - nemlig en slags institution, der af yderste evne skal yde støtte til missionen - fik fuld tilslutning hos brødrene, og idet en løsning vedrørende missionsbladet var aktuel, blev det samtidig besluttet at føre missionsfonden frem til juridisk status.

Således besluttede følgende brødre:

Forstander Albert Kühn, 'Elim' i Buddinge - Missionskasserer Poul Møller, 'Tabor', København - Forstander Kurt Nielsen, 'Smyrna' i Herning - Forstander Karl Kühn, Evangeliemeenheden i Vejle, - Forstander Marinus Lund, Evangeliekirken i Odense - Missionskasserer Erik Nielsen, 'Eben-Ezer' i Lyngby - og Forstander Otto Lohse, Evangelieforsamlingen, København V. at danne

Den selvejende institution "Missionsfonden"

Denne selvejende institutions opgave er altså, efter bedste evne at støtte og fremme evangelisk missionsarbejde. - Dette formål er rent og godt, og vi tror at Gud vil velsigne også dette til at blive et led, der fremmer hans sag....."

Missionsfonden har støttet missionsarbejde i 50 år!

Det markerer vi ved at igangsætte en jubilæumsindsamling, som skal tilgodese nogle helt specielle missionsprojekter:

1. Congo

Menigheden i Cork i Irland har startet dette arbejde i Congo ved hjælp af den congolesiske flygtning Alberto og hans kone Angela

2. Japan

Kirke-caféen 'Hope House' i Kanazawa hvor Bodil og Shiro Nakabayashi driver et arbejde blandt byens mange studerende og lokalbefolkningen

3. Israel

To nordiske kvinder, Ann Goldman fra Norge og Marie Setterby fra Sverige har startet et arbejde i det nordlige Israel. Et bønnehus som hedder Beit Raphael 'Helingernes Hus'. Arbejdet er en blanding af bøn, evangelisk forkyndelse og socialt arbejde

4. Paraguay

Et mangeårigt arbejde i Sydamerika af Laura og Bengt Axell fortsættes af deres yngste datter Tirsaxell i Paraguay - med bl.a. børnearbejde og menighedsplantning

Vi vil invitere vores læsere til at være med til at gøre det muligt at sende ekstra økonomisk støtte til disse missionsarbejder

Benyt girokortet her i bladet - skriv JUB 1, 2, 3 eller 4

eller skriv JUB 1, 2, 3 eller 4 i feltet 'Tekst til modtager' ved kontooverførsel via NetBank eller lignende til bankkonto 9570-06139450

Husk også at anføre cpr-nummer hvis du ønsker skattefradrag!

50 år i evangeliets tjeneste

Jeg var den yngste- og i dag den eneste nulevende af den bestyrelse som i 1964 stiftede Missionsfonden. De øvrige udover undertegnede var forstanderne Otto Lohse, Kurt Nielsen, Marinus Lund. Albert Kühn og missionskassererne Poul Møller og Erik Nielsen.

Tilbage i 1964 var de økonomiske forhold for vore missionærer ofte vanskelige, idet man ikke altid var garanteret en fast løn eller midler til arbejdet. Man rejste i tro til, at den Gud som havde kaldet også var mægtig til at hjælpe med økonomien. Forstander Otto Lohse, som havde et stort hjerte for ydremission, havde på den tid påtaget sig ud over sin forstandergerning, at samle og udgive missionærernes rundbreve i et blad, så disse kunne nå længere ud.

Kurt Nielsen, som på den tid var missionær på Færøerne, talte derfor helt naturligt med Otto Lohse om problemerne i missionarbejdet, og om hvordan der kunne skaffes økonomisk hjælp til vores missionærer, så deres muligheder i arbejdet blev større. Jeg mindes Kurt Nielsen med stor respekt. Jeg husker hans kærlighed og nidkærhed for evangeliet, og at jeg som ung mand så Kurt gå op og ned ad gaderne i det indre København for at uddele traktater eller med et skilt med et skriftsted eller ordlyden: "Jesus kommer snart". Otto Lohse delte efterfølgende disse tanker med nogle venner og medarbejdere i den danske Pinsebevægelse. Derved opstod ideen om at stifte en fond som med tiden kunne få del i den skattefradragsret, som den danske lov netop havde givet mulighed for. Den 4. maj samledes vi, som tidligere nævnt, 7 arbejdere i den danske Pinsevækkelse hos Marinus Lund i Odense og lagde grunden til Missionsfonden.

*Den stiftende bestyrelse 1964
Fra venstre: Otto Lohse, Kurt Nielsen,
Albert Kühn, Poul Møller,
Karl Kühn, Erik Nielsen og
Marinus Lund*

*og den nuværende bestyrelse 2014
Fra venstre; Gardar Ragnarsson,
Kenneth Kühn,
Annelise Matina Larsen, Lis Christensen,
administrator Svend Lohse,
Elly Lohse Bruun og
Christian Petersen*

Jeg ser tilbage på de 50 år med stort taknemmelighed til Gud. Vi var kun almindelige mennesker, men tankerne og ønskerne om at fremme Guds værk var reelle, og selvom det til tider var op ad bakke, velsignede Gud, så fonden blev til Guds ære og en uvurderlig hjælp for mange missionærer i deres arbejde. Vi har igennem årene, og gennem de problemer og vanskeligheder som fonden også har måttet kæmpe med, oplevet Guds hjælp og trofasthed.

I anledning af jubilæet har jeg modtaget et brev fra missionssekretær og tidligere missionær i Thailand, Birthe Steffensen. Hun takker for hjælp og opmuntring som familien Maprang har modtaget til deres blomstrende og omfattende arbejde i Thailand gennem årene. Hun udtrykker det blandt andet sådan: "Missionsfonden er en gave, som vi takker Gud for". Jeg tror, at dette er en vurdering som deles af mange missionærer – en vurdering vi glæder os over. Må Guds velsignelse fortsat hvile over Missionsfonden og det arbejde som fremover udgår fra den til støtte for missionens sag.

Karl Kühn

Kenya af Birgitte og Søren Pedersen

I slutningen af 1999 fik vi tiltagende problemer med en gammel lastbil, som vi i 1993 havde købt for penge, vi havde erhvervet i forbindelse med vores hussalg i Danmark inden udsendelsen til Kenya i juli 1991.

Det var en gammel lastbil fra 1979, som havde gjort det godt – men der var efterhånden for mange problemer med den. I forbindelse med byggeriet af en kirke i det nordlige Kenya, måtte lastbilen trækkes op af en lang bakke. Det blev klart for os, at vi

havde stort behov for en anden nyere og bedre lastbil. Men når man ikke har penge, hvordan kan man så "bare" gå ud og købe en? Det blev et af de helt store trosskridt vi har måttet tage i årenes løb. Vi oplevede store kampe men også Guds trofasthed og mirakler undervejs.

Vi fandt den helt rigtige lastbil i Danmark – og ligeledes en kran. Men der skulle ikke bare økonomiske mirakler til. For da lastbilen var klar til at blive sendt til Kenya, viste det sig, at det ikke var tilladt at importere køretøjer med rattet siddende i venstre side! (I Kenya kører vi i venstre side af vejen). Og desuden kunne man ikke længere få fuld fritagelse for told på importerede køretøjer. Vi var i forvejen økonomisk hårdt trængt – så det var et stort problem. Men – et mirakel skete – og efter at vores dengang knap 12 årige søn bogstaveligt talt havde råbt til Gud om, at regeringen måtte ændre loven – så ændrede regeringen dagen efter loven, så vi kunne importere lastbilen – og endda få fuld toldfritagelse.

Den gamle lastbil måtte trækkes op ad bakken

fortsættes på næste side

Der var stadig en del arbejde med at få lastbilen gjort klar til missionsarbejdet, og her modtog vi en gave på 16.000 kr fra Missionsfonden, hvilket var helt fantastisk for os.

Den nye lastbil i brug

Uden lastbil og kran kunne vi ikke bygge en sådan kirke

Siden vi fik den nye lastbil har vi rejst cirka 1275 tagkonstruktioner til kirker, skoler, børnehjem og klinikker. Vi bruger dog ikke lastbilen til alle byggerier men 'kun' til de helt store, hvor kranen er et helt nødvendigt værktøj.

Hvad betyder så en kirke? Det kan nok ikke beskrives meget bedre end hvad en præst i 1999 sagde, efter at han og hans menighed havde fået hjælp af os til en kirke: "Gud har gjort et stort arbejde i Bungoma, helt fra da Pedersen hjalp os med tagkonstruktionen. Bygningen har virket som et stort

korstog. Folk fra nær og fjern er kommet for at se konstruktionen. Da I kom og byggede var vi mellem 52 og 56 i menigheden, men indenfor de næste par måneder vil vi være 200 i menigheden..." Med andre ord er en kirke et REDSKAB til evangelisation.

Med så mange projekter kan det lyde som om, at vi "svømmer i penge", men det er ikke tilfældet. Vi beder vore afrikanske brødre og søstre gøre, hvad de kan, men på grund af fattigdom har de, ud over praktisk hjælp, også brug for økonomisk hjælp.

Vi står stadig i mange troskampe og har stort behov for forbøn samt økonomisk støtte til arbejdet med at bygge kirker foruden støtte til vores personlige underhold.

Vi har også modtaget økonomisk hjælp gennem Missionsfonden til byggeriet af flere kirker og vil i næste nummer af Missions Nyt fortælle lidt om, hvilken betydning det har haft.

Vi har dyb respekt for Missionsfondens arbejde og beder i ydmyghed Gud velsigne enhver som arbejder med Missionsfonden – og enhver som er med til at bede for os missionsnære og støtter missionsarbejdet økonomisk.

Kærlig hilsen
Birgitte og Søren Pedersen, Kenya
Udsendt af Pinsekirken i Esbjerg

Projekt **5325** i Missionsfonden

Sydafrika af Karen og Peter Stochholm

På kirke-opdagelsesrejse i vores egen dal

Når man tager på opdagelsesrejse må man altid være indstillet på at finde noget der er anderledes end man havde forestillet sig. Og det er ikke altid man gør sig sine forestillinger klart, fordi de bare ligger et sted i baghovedet.

Er det her din forestilling om en kirke?

Hvis jeg skulle sætte ord på min egen danske frikirke-forestilling, som jeg medbragte til Sydafrika for 12 år siden, så er det noget med at 'en kirke' er en gruppe kristne (bibel-tro) mennesker, der tæller 50-500 voksne. De samles i en bygning der er opført til formålet og at de har et team af ledere med en forstander eller præst i spidsen. – Dem, vi kalder 'menighed' i Danmark, er kun en brøkdel af de ca. 90% af befolkningen, der statistisk set regnes for kristne. – Kun omkring 5% af befolkningen går reelt i kirke, og det ville være yderst underligt, næsten forargeligt, at spørge en tilfældig kassedame henne i Føtex hvor hun går i kirke, dels fordi der er 95% chance for at hun ikke går i kirke, og dels fordi, at selvom hun så gjorde, så ville det være at overskride privatlivets fred at stille sådan et spørgsmål.

Sydafrikansk opfattelse af kirke

Fra sydafrikansk statistik ved vi at 75% af befolkningen er rubriceret som kristne (alle afskygninger) mens de sidste 25% er naturreligion, muslimer, ateister etc. – Men her er det helt naturligt, at spørge kassedamen hvor hun går i kirke. – Rigtig mange går i kirke om søndagen. I de hvidt dominerede

byområder er der enkeltmenigheder der tæller op til 15.000 medlemmer. I Hillcrest har CityHill Church omkring 2.000 medlemmer, hvoraf hovedparten er til møde hver søndag.

Man kunne fristes til at spørge sig selv om der overhovedet er brug for mission i Sydafrika... Men det spørgsmål kan vi nu godt aflive med det samme! For sådan er det reelt kun for en minoritet af befolkningen. Der er et råbende behov for virkelig kristendom: At evangeliet ikke bare bliver hørt, men at det får lejlighed til at forandre - både den enkelte - og hele samfundet.

I den sorte del af befolkningen (blandt andet i vores dal) finder man ingen megakirker. Faktisk er der kun én stor kirkebygning i hele dalen, og det er pastor Gcabashe's kirke, der hedder 'Power of God Community Church'.

fortsættes på næste side

len: Eksempelvis har Zionist-kirkerne ofringer til forfædrene, og Shembe-kirkerne tror på en sort Messias – Men bare disse to grupper tilsammen har i alt 8 mill. medlemmer på landsplan!

Hvor er missionsmarken?

Vores personlige missionsmark har hidtil været (og er fortsat) discipelskab og mentoring: Dvs. at hjælpe teenagere til at have et personligt forhold til Gud, uanset hvilken kirke

Men om søndagen kan vi fra vores hus høre kristen zulu-sang flere forskellige steder fra, så vi var klar over, at der var en del flere kirker lige i nærheden.

Opdagelsesrejsen kom til at tage 3 dage og resultatet var meget overraskende: Vi fandt ikke mindre end 90 kirker! Der er ingen der ved præcis hvor mange mennesker der bor i dalen. Men baseret på hvor mange der er registreret som vælgere på de 7 valgsteder i vores dal, så ender vi omkring et samlet befolkningstal på 14.000. Hvis 75% af disse er kristne, er der altså 10.500 at fordele på de 90 kirker, hvilket ville betyde et gennemsnit på 155 i hver (incl. børn). Det er imidlertid nok en del over det reelle tal, da de fleste kirker er MEGET små, så mange af de 'kristne' kommer altså ikke i kirke.

20 Pinse/karismatisk	2 Johovas Vidner
----------------------	------------------

10 Statskirker	3 '12 Apostle' kirker
----------------	-----------------------

9 Udenfor kategori	40 Zionist kirker
--------------------	-------------------

2 Romersk katolske	4 'Shembe' kirker
--------------------	-------------------

Dertil kommer at halvdelen af kirkerne (mest dem som er listet i højre spalte) prædiker og praktiserer ting, der er uforenelige med bibe-

Shembe-medlemmer valfarter

Ledere i: 'Guds Engles Åndelige Kirke'

de kommer i, - og at tilbyde skræddersyede undervisnings-programmer til pastorer og medarbejdere, uanset hvilke menigheder de er ledere i, blot de ønsker at kende mere til Guds ord og blive bedre udrustet til deres hverv. Det er et stort behov i Guds Rige. Der er altså tre oplagte missionsfelter:

De 25% af befolkningen, der pr. definition intet har med kristendom at gøre. De ca. 25% af befolkningen der kommer i kirker med ekstrem vranglære. De ca. 25% af befolkningen der regner sig for kristne - men ikke praktiserer.

Hvordan kan vi nå dem?

Her er der så 90 kirker. Er der behov for at plante en ny kirke, for at nå de ikke-kristne? Eller en kirke, der er så veludstyret at den kan 'snyde' medlemmerne fra de andre? Eller er der behov for de mange små bibeltro kirker arbejder sammen? Eller er det muligt at påvirker de synkretitiske kirker så de bliver klar over at 'ja til Jesus' betyder 'nej til forfædre dyrkelse', og at heksedoktorer forbindes med dæmoniske magter og ikke med Guds kraft?.

Bed sammen med os om at Gud vil lede os til en arbejdsform der også kan nå disse førnævnte tre grupper.

Kærlig hilsen, Karen og Peter Stochholm

Projekt **5163** i Missionsfonden, Øremærket: **'Team-Africa'**

Indien af Peter Christensen

Jeg priser Gud for for endnu en vidunderlig tur til Indien og Sri Lanka i januar og februar - det var 2½ uge i Chennai og en måned på Sri Lanka.

Det første sted var i Chennai - eller Madras - som vi kalder den. Der blev der blandt andet afholdt et en-dags pastor-seminar med fokus på den ild, der brænder i Jesu hjerte. Luk 12:49: "Ild er jeg kommen at kaste på Jorden, og hvor ville jeg, at den var optændt allerede!" Han ønsker, at alle må omvende sig og komme til erkendelse af Ham. Da vi bad sammen hen mod slutningen af seminaret, udgød Herren sin hellige ild over os. Mange af pastorerne rystede under Guds kraft. Et

fænomen der kendes fra Kvækerne - som på engelsk betyder 'dem der ryster'!

Nogle andre skønne oplevelser vi havde i Chennai, var evangelisation blandt braminiere. Braminerne er den højeste kaste. Pastor Kumar havde for nogle år siden opsøgt en af sine gamle venner - de har tidligere været musikere sammen - og ledte ham og hans kone til Herren.

Kumar med sin ven og dennes kone

fortsættes på næste side

Vi havde en skøn oplevelse sidst jeg besøgte disse mennesker for nogle år siden. Det er normalt svært, at lede braminiere til Herren, da Indiens kultur stadig er bygget på kastesystemet - og da braminiere er den ledende kaste, er de ikke interesserede i forandringer. Men uanset det, oplevede vi faktisk at kunne bede til frelse med den ene efter den anden den eftermiddag i et privat hjem. I alt 7 gange bad vi til frelse med forskellige, som modtog Herren. Da vi besøgte disse familier igen dette år, havde vi også denne gang anledning til at bede til frelse med flere af dem, og Kumar vil nu starte en kirke iblandt dem. En af kvinderne vidnede om, at vi sidst havde bedt om et arbejde til hende - og Gud havde bønnet os.

Helt specielt var det, at bede sammen med en ung mand, som var kriminel. Søsteren til Kumars vens kone er gift med en mand, som voldte hende store problemer, på trods af at hun har en god stilling og er en bedende kvinde. Hendes mand var netop blevet løsladt mod en større kaution og var lige kommet tilbage til Chennai fra Kalkutta dagen før.

Te-plantager i bjergene nær Kandi

Engang min kone og jeg havde evangeliseret på Filippinerne, havde vi modtaget en masse praktisk hjælp af en af cellegrupperne i den lokale kirke. Han er en fin kristen - men har en meget speciel historie. Han var også tidligere kriminel og sad på dødsstraf og ventede på sin straf. Hans kone er imidlertid en kristen, og hun havde fået den lokale kirke til at faste en hel måned. Da så dagen kom, da han skulde henrettes, blev han ført hen hvor det skulde ske. Men først var der en ledende politiofficer, som skulle læse dommerens afgørelse. Der blev ledt alle steder efter dokumentet med dommen; men den var intetsteds at finde, og

uden dette dokument kunne de ikke udføre dødsdommen, så officeren frigav ham og lod ham gå.

Denne historie fortalte jeg så til kvinden i Chennai, og hun bad mig også fortælle hendes mand den. Senere på aftenen hørte han da også denne beretning, og kunne se, hvor nådig og mirakuløs Gud er - og han ønskede at blive en Kristen. Næste dag kørte han en hel time gennem støvede gader i Chennai på motorcykel, for at være med på et hjemmemøde et andet sted i byen. Han var en hel anden - ydmyg og nyomvendt, og under tårer kunne vi bede Gud om at give ham en bedre fremtid.

Sri Lanka

Det første sted var hos pastor John i de høje bjerge nær Kandi, som er den gamle kongeby på Sri Lanka. Han er en hårdt arbejdende forkynder af evangeliet - hver eneste aften besøger han hjemmemenigheder rundt om hos de fattige teplantagearbejdere, som bor i dette område. På trods af at det er noget af den fineste te på hele jorden, er de lokale arbejdere meget fattige. Når en salvet prædikant arbejder hårdt og vedvarende, bærer det megen frugt, og det er da også overraskende at se, hvor stor den kirke pastor John leder er - i betragtning af fattigdommen

i dette område. Men det er iøvrigt ikke usædvanligt, at der er store kirker iblandt fattige. Der blev afholdt undervisning i evangelisation for cellegrupeledere og i discippelskabstræning i et seminar for pastorer.

Efter tiden oppe i de disse skønne bjerge med teplantager - luften var så ren med en svag duft af te overalt - var jeg en uges tid i Kandi og besøgte forskellige kirker der, og der var også anledning til at opfordre til systematisk discippelskabstræning på et stort pastor-møde.

Gud gav mig også en skøn tid i Colombo, hvor jeg igen var rundt i store og mellemstore kirker og søgte at styrke de troende blandt andet ved at undervise om forbøn. Forbøn er jo netop det element, som er den essentielle forløber for effektiv evangelisering - så hvis vi f.eks. ønsker at se den singalesiske befolkning på Sri Lanka vende sig til Herren, vil tilgivelse og forbøn komme før kraftfuld evangelisation. Når vi som samlet flok får nød for sjæle, vil Gud oprejse tjenester, som kan bringe høsten i hus.

Indsættelse af en ny pastor

Gud gav mig også en vidunderlig tid i Batticolore på Sri Lankas østkyst. Det er netop et af de steder, hvor sunamien ramte særligt hårdt for godt 10 år siden - jeg besøgte en

Pastor-seminar i Batticolore

stor kirke, hvor 26 af medlemmerne var druknet dengang.

Det var hos en anden pastor John at jeg nu boede. Han er af tamilsk, hindu baggrund, og under borgerkrigen sad han 2 år i fængsel på trods af, at han var uskyldig. Men i fængsel blev han mødt med evangeliet, og er nu leder af et stort arbejde på Sri Lanka, hvor han også leder et stort børnehjem nær Batticolore. En amerikansk rigmand har skænket en 1 million US dollars til at opføre dette børnehjem! Pastor John træner også unge missionærer blandt andet tidligere unge fra børnehjemmet, som bliver udsendt til at plante menigheder i Sri Lankas landsbyer. De tilbringer de første 3 uger i hver måned med pionerarbejde, og den sidste uge i måneden får de bibelskoleundervisning. Det var jo netop sådan Jesus selv trænede sine disciple - uddannelse medens de deltog i praktisk evangelisering. Det var et stort privilegium, at undervise disse unge.

Det var også dejligt at se mennesker tage imod frelsen, når de hørte korssets evangelium i kirkerne - og det er det største. Kære venner - vi lever i en tid hvor evangeliet går sin sejersgang over hele jorden. Må Gud finde os alle trofast deltagende deri.

Kærlig hilsen, Peter Christensen,
Good News Outreach
Projekt **5582** i Missionsfonden

Grønland

Ulla og John Østergaard Nielsen

'Inuunerup Nutap Oqaluffia' i Nuuk....Det vanskelige navn, som for en dansker er næsten umuligt at udtale, betyder såmænd bare 'Nyt livs kirke'.

Det er den grønlandske betegnelse for den kirke, som nu er i 13 byer, enten som etablerede menighedsfællesskaber eller mindre husmenigheder. Missionsarbejdet i Grønland har været i gang siden 1953.

I år 2000 dannedes paraplyorganisationen 'Inuunerup Nutaap Oqaluffia' som samlede alle de

grønlandske frikirker under 'en hat' - næsten som 'Frikirke-net' i Danmark. Nu står vi i 2014 og endnu et år er gået - og gået godt - og gået hurtigt!!

'INO' i Nuuk skal være værter for sommerens konference i dagene 23. juni til 27. juni og forberedelserne er allerede godt i gang.

Kirken har lejet byens forsamlingshus, der skal være rammen om møderne og samtidig en nærliggende skole der så skal være ramme om indkvartering samt spising. Det er et stort arrangement for en 'lille' kirke. 150-200 deltagere plejer at

komme, så der er mange udfordringer men også megen glæde ved gensyn, fællesskab og åndelige oplevelser.

I år kommer der gæster fra udlandet. En lille delegation fra Norge: Magritt Brustad og Elin Fagerbakke, som bl.a. skal være med i opstarten og stiftelsen af 'Kvinder i Netværk' i Grønland. Vi har en gæstetaler fra Uganda, Alex Kiyimba som leder et børne- og ungdomscenter i Uganda og som skal tale på flere møder. Og så Peter Hedelund fra Danmark, der skal slå et slag for EuroClass i Kolding samt tjene som evangelist!

Radioarbejdet kører stadig og nye medarbejdere er begyndt i Nuuk, så vi fortsat kan levere 12 timers kristent radio til 13 byer i landet plus en internet-stream. Nu begynder vi at se og høre resultater. Ikke mange, men der kommer nu vidnesbyrd om mennesker, der gennem radioen har

fundet Jesus. Mennesker har lært at bede – ja, en mand har fortalt os hvordan han lærte at bede, ved simpelthen at bede sammen med den person, der bad i radioen!! Mange vidnesbyrd om at mennesker i hele landet lytter til vores musik og bliver velsignet!

Ulla og jer er snart de eneste danskere her i kirkearbejdet. 27 år efter vores ankomst, er der snart grønlandere i alle de vigtige dele af menighedslivet – både lokalt, regionalt, i radioen, i lovsang – ja hele vejen rundt. Vores ønske er at se endnu flere grønlandske ledere rejse sig og tage tjenesten op og føre evangeliet videre ud i dette mægtige og fantastiske land!

Ulla og John Østergaard Nielsen

Projekt 5400 i Missionsfonden

Du kan også læse bladet Missions-Nyt på
www.missionsfonden.dk

Missionshjørnet

Af Kenneth Kühn

'Omide Zendegi'

Iranere og Afghanere kommer til tro i København

'Omide Zendegi' betyder 'levende håb' på farsi. Det er også navnet på et missionsarbejde blandt flygtninge fra Iran og Afghanistan i Netværkskirken Metropol. Menigheden blev plantet i 2004 i København og kort efter følte vi, at Gud talte til os om at række ud til de mange nydanskere, som vi så i bybilledet. På et besøg i en engelsk kirke oplevede jeg, at Gud kaldte os til specifikt at nå de farsitalende fra Iran og Afghanistan.

Bønnesvar var nøglen

Ingen af os i kirken havde dengang erfaringer med at evangelisere blandt muslimer og vi tog derfor hul på opgaven med stor usikkerhed. Ret hurtigt opstod bønnen i vores hjerter om, at Gud måtte give os en farsitalende evangelist. Efter et års bøn hørte jeg en dag om en kristen iraner ved navn Vali, der boede i År-

Vali med sin guitar

hus. Da jeg ringede til ham og spurgte, om vi kunne mødes, sagde han straks ja. På vores første møde fortalte jeg Vali om vores vision og om vores behov for en evangelist. Hans ansigt lyste op, og han fortalte mig om en anden iransk kristen familie, som han kendte. Kvinden i denne familie havde få uger tidligere haft en drøm fra Gud, hvori hun så Vali og sin familie i København, hvor de talte til en stor gruppe iranere om Jesus. "Jeg vil gerne hjælpe jer," sagde Vali, og kort tid efter var både han og den iranske familie flyttet til København.

6 af 8 nye troende der blev døbt i maj 2014

En moden høst

I tiden herefter åbnede Gud en dør til det farsitalende miljø i Danmark. Ret hurtigt begyndte vi at få kontakter på asylcentre med mennesker, der ønskede at besøge kirken og høre evangeliet. Vi fornemmede, at vi stod midt i en mark, der var moden til høst, og at Gud

Vali of Kenneth velsigner Davud

i sin nåde også havde givet os høstredskaber. Vi har ikke tal på hvor mange iranere og Afghanere, som vi har fortalt om Jesus, og hvor mange vi har bedt med gennem de seneste år, men ca. 60 personer har blevet undervist og døbt i kirken, alle med muslimsk baggrund.

Gud forvandler liv

Marzia er en ung afghansk kvinde som kom til vores kirke lidt efter nytår. Hun er 23 år og har boet seks år på flygtningecentre rundt om i Europa. Efter at Marzia kom til tro, er hendes hjerte blevet grebet af kærlighed til Gud og hans ord. Hendes ansigt lyser af frimodighed, når hun fortæller om, hvordan

Marzias opholdstilladelse fejres

Jesus har tilgivet hende, og givet hende livshåbet igen. For få uger siden skulle hendes asylsag afgøres i Flygtningenævnet. Under sagen i Flygtningenævnet fortalte hun om, hvad Jesus havde gjort for hende. Tolken blev så rørt, at hun begyndte at græde, og sagen måtte afbrydes nogle minutter, inden tolken kunne samle sig igen. Marzia fik opholdstilladelse og bagefter sagde tolken, at hun gerne ville også høre mere om kristendom.

En åben dør

I Netværkskirken Metropol er vi taknemmelige over alt, hvad Gud gør. Selvom missionsarbejdet kræver mange kræfter, ønsker vi, at 'Omide Zendegi' må vokse og bære endnu mere frugt. Vores største udfordring fremover er af praktisk karakter. Asylansøgerne har nemlig ikke selv midler til at komme i kirke og derfor må vi betale for deres transport. Det koster 100 kroner om ugen eller 2500 kroner for et halvt år at hjælpe en asylansøger i kirke. Da vi pt. kun har råd til otte personer om ugen, er der mange vi må sige nej til. Vi har desuden en drøm om at kunne ansætte en farsitalende præst i kirken, som kan lede arbejdet i hverdagen. Midlerne til en sådan tjeneste er også et stort bønneemne for os.

Vi er taknemmelige for enhver som vil bede for 'Omide Zendegi' og hjælpe os økonomisk til at nå målet om at se endnu flere mennesker med muslimsk baggrund tage imod det levende håb i Jesus Kristus!

Projekt 5098 i Missionsfonden

Gaver ydet gennem Missionsfonden er fradragsberettigede efter ligningslovens § 8a - det almindelige gavefradrag og § 12 stk. 3 - 10 årige gavebreve

Husk på forsiden at anføre tydelig navn, adresse samt personnummer for den person, der skal benytte skattefradraget for indbetalingen

Benyt skattefradragsreglen når du støtter mission!

Alle former for gaveindbetalinger til Missionsfonden er fradragsberettigede efter gældende skatteregler

I 2014 kan du ved indbetaling af **14.500 kr.** opnå det maksimale fradrag på **14.500 kr.** Bundgrænsen på **kr. 500** er ophævet fra 2012

Større fradrag kan opnås ved tegning af 10-årigt gavebrev
Kontakt os for flere oplysninger

Skattereglerne betyder, at du for at opnå skattefradrag for det indbetalte beløb, skal opgive dit personnummer til os, eventuelt sammen med indbetalingen.

Beløbet vil, sammen med dine øvrige indbetalinger blive indberettet til SKAT, og efterfølgende fremgå af din årsoversigt fra SKAT for det pågældende år påført Missionsfondens cvr-nummer: 56170219

Skattefrihed for gaver ydet til Missionsfonden af 4/5 1964

For 10-årige gavebreve op til 15% af skattepligtig indkomst, dog altid op til 15.000 kr. efter Ligningslovens § 12, stk. 3
Efter Ligningslovens § 8a med op til det til enhver tid gældende maksimum
Begge ordninger kan benyttes samtidigt og af begge ægtefæller

Meddelelse vedrørende omstående beløb:

Missionsadresser:

Projekt 5353

Arbejdet i Paraguay
Casilla de Correo 2710
Asuncion, Paraguay
tirsaxell@hotmail.com eller
lauraaxell@hotmail.com
Pinsekirken, Vejle

Projekt 5509

Judith & Jakob Axelsson
A. Danielssons Väg 91
S-21574 Malmö
Sverige
judith.jakob@comhem.se

Projekt 5062

Mirjam & Per Bjerre
P.O. Box 2398
Arusha, Tanzania
pmbjerre@yahoo.dk
Betania's Ydremission, Blåhøj

Projekt 5079

Helmi & Felipe Castro
Casilla 199
Trujillo, Peru
helmicastro@live.dk
Citykirken, Århus

Projekt 5202

Allan og Jennifer Conrad
Box 2486
Dodoma, Tanzania
allanconrad@yahoo.com
Menigheden Tornhøjcentret
Tornhøjvej 4, 1.
9220 Aalborg Øst

Projekt 5582

Good News Global Outreach
Peter Christensen
La Cours Allé 3
7330 Brande
peter123eee@gmail.dk

Projekt 5462

Stella Christreu
JMEO, Mussenkampseweg 32
NL-8181 PK Heerde
The Netherlands
stellachristreu@yahoo.com
Betania's Ydremission, Blåhøj

Projekt 5270

Hannah & Egon Falk
New Life Outreach
P.O. Box 6073
Arusha, Tanzania
hannah@nlo.dk / dr.egon@nlo.dk
NLO Danmark, c/o Pinsekirken
Sagavej 5, 3700 Rønne

JUB 4

Projekt 5972

Peter & Abby Capili Hansen
Angel Relief International
c/o Anette Hansen
Dalvangsvej 6, 1. tv.
2600 Glostrup
angelreliefmission@gmail.com

Projekt 5066

Tabitha & Torkild Jensen
P.O. Box 2398
Arusha, Tanzania
torkild@bol.co.tz
Betania's Ydremission, Blåhøj

Hannah og Samuel Kayuni

Children With Hope & Destiny Inc,
P.O. Box 31184,
Capital City,
Lilongwe 3, Malawi, Africa.
Email: kayuni003@gmail.com
Netværkskirken Metropolit,
København

Projekt 5495

Henry Knudsen
P.O. Box 428
Germiston 1400, South Africa
gam@telkomsa.net

Projekt 5332

Lise-Lotte & Esteban Laniec
Avda. Mcal. Estigarribia 697
San Ignacio de las Misiones
Paraguay
elaniec@internetpersonal.com.py
Pinsekirken, Mariager

Projekt 5630

Kirsten Solveig &
Raimundo N. Valentin Pinheiro
Caixa Postal 171, Centro
CEP. 60 030 970 Fontaleza,
Ceara, Brasilien
circovitoria@gmail.com
kirsten_solveig_larsen@hotmail.com
Fælleskirken, Ølstykke

Projekt 5215

Peter & Anne-Lise Løbner-Madsen
'Mission hjemme og ude'
Fænøsund Park 16, 1. tv.
5500 Middelfart
alpema@stofanet.dk
Betania's Ydremission, Blåhøj

Projekt 5982

Margaret & Verner Madsen
P.O. Box 4
Itigi, Tanzania
vmmadsen@gmail.com
Xpect Pinsekirken Herning

Projekt 5005

Susanne & Leif Madsen
P.O. Box 9734
20112 Lanet, Nakuru, Kenya
leifmadsen@africaonline.co.ke
Betania's Ydremission, Blåhøj

Projekt 5221

Prayoon & Sathiyaa Maprang
131 M.1 T. Nakhonhathai,
A. Nakhonhathai
J. Phitsanuloke 65120, Thailand
maprangfamily@yahoo.com
Støttekreds i Danmark:
v/ Birthe Steffensen
Fortunavej 82, 8960 Randers SØ

Projekt 5052

Bodil og Shiro Nakabayashi
Asahimachi 2-8-38,
Kanazawa-shi, Ishikawa-ken,
920-0941 Japan
hopehouse@live.dk
Netværkskirken Metropolit,
København

Projekt 5135

Anita & Marino Paserini
José Hernandez 170
3105 Diamante
Entre Rios, Argentina
anitahardt@yahoo.com.ar

Projekt 5009

Birgitte & Søren Pedersen
P.O. Box 4614
Eldoret, Kenya
birgitte.soren.pedersen@gmail.com
Pinsekirkens Ydremission, Esbjerg

Projekt 5145

Esther & A. Sankar
No. 21 'A' Arani House Road
Ooty-643002,
The Nilgiris, South India
sankaresther@gmail.com
Græsted Frikirke

Projekt 5076 --- Congo

Agnete & Tony Simpson
15 Brian Dillon Park
Dillon's Cross
Cork, Irland
Eliimkirken, Ålborg

Projekt 5065

Beit Raphael i Israel
Ann Goldman & Marie Setterby
T. & N. Ramm/ For Ingeborg,
P.O. Box 115, 152 10 Poriyya-Newe
Oved. Israel.
thehannahwatch@yahoo.com

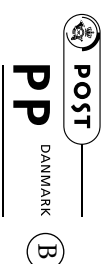
JUB 2

JUB 1

JUB 3

Missions-Nyt
Missionsfonden
Harpevej 14
DK-3650 Ølstykke

Returneres ved varig adresseændring

BetalingsService

Missionsfonden er tilmeldt **Nets**
Pengeinstitutternes **BetalingsService**

Denne service kan med fordel benyttes af
givere der ønsker at indbetale faste
månedlige beløb

Tilmeld dig online på
www.missionsfonden.dk
eller kontakt os

Missionsfonden af 4/5 1964
tlf. 477174040

e-mail: mfond@mail.dk
www.missionsfonden.dk

Missionsfonden er godkendt til at modtage

10-årige fradragsberettigede gavebreve

Alle øvrige indbetalinger er ligeledes

fradragsberettigede efter gældende regler

Næste nummer af **Missions-Nyt**
udkommer i september 2014

Artikler bedes indsendt inden 1. august 2014

På forhånd tak